A BIZOTTSÁG 1542/2007/EK RENDELETE

(2007. december 20.)

a heringre, makrélára és fattyúmakrélára vonatkozó kirakodási és mérlegelési eljárásokról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 23. cikkére,

mivel:

(1) A 2371/2002/EK rendelet 23. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy részletes szabályok fogadhatók el az említett rendelet 23. cikkének (3) bekezdésében megállapított hatékony ellenőrzés, felügyelet és végrehajtás biztosításához szükséges igazgatási és technikai struktúrák létrehozását illetően.

(2) A tisztességes verseny biztosítása érdekében helyénvaló harmonizált eljárásokat bevezetni a heringre, makrélára és fattyúmakrélára vonatkozó kirakodási és mérlegelési eljárások tekintetében.

(3) A kirakodási és mérlegelési eljárásokat 2002 és 2005 között a Közösség, Norvégia és a Feröer-szigetek alkotta meg szoros együttműködés keretében, és ezek a fejlesztési szakasz során átmeneti technikai és ellenőrzési intézkedésekként a közösségi joganyag részévé váltak a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 21-i 41/2007/EK tanácsi rendelettel [2].

(4) A közösségi hajók hering-, makréla- és fattyúmakrélakirakodásai megfelelő ellenőrzésének és vizsgálatának lehetővé tétele érdekében a kirakodás kizárólag a Közösség vagy harmadik országok olyan kijelölt kikötőiben engedélyezhető, amelyek az említett fajok kirakodása és mérlegelése tekintetében a közösségi rendszerhez hasonló rendszert alkalmaznak.

(5) A hajónaplóba bejegyzett információk pontosságának javítására bizonyos kivételekről szükséges rendelkezni a tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelet [3] tekintetében. Az egyértelműség érdekében helyénvaló megállapítani, hogy e rendelet bizonyos előírásai kiegészítik a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozásáról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletben [4] megállapított rendelkezéseket.

(6) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet a heringnek (*Clupea harengus*), makrélának (*Scomber scombrus*) és fattyúmakrélának (*Trachurus* spp.) vagy ezek bármilyen keverékének a Közösség területén közösségi vagy harmadik országbeli halászhajók, illetve harmadik országok területén közösségi halászhajók által kirakodott, alkalmanként 10 tonnát meghaladó azon mennyiségeire alkalmazandó, amelyeket az alábbi területeken fogtak ki:

a) a hering esetében az ICES [5] I, II, IIIa, IV, Vb, VI és VII övezet;

b) a makréla és a fattyúmakréla esetében az ICES IIa, IIIa, IV, VI és VII övezet.

---

[1] HL L 358., 2002.12.31., 59. o. A 865/2007/EK rendelettel (HL L 192., 2007.7.24., 1. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 15., 2007.1.20., 1. o. A legutóbb a 898/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 196., 2007.7.28., 22. o.) módosított rendelet.

[3] HL L 276., 1983.10.10., 1. o. A legutóbb az 1804/2005/EK rendelettel (HL L 290., 2005.11.4., 10. o.) módosított rendelet.

[4] HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1967/2006/EK rendelettel (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.) módosított rendelet.

[5] Nemzetközi Tengerkutatási Tanács, az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról szóló, 1991. december 17-i 3880/91/EGK tanácsi rendelet (HL L 365., 1991.12.31., 1. o., legutóbb a 448/2005/EK rendelettel (HL L 74., 2005.3.19., 5. o.) módosított rendelet) meghatározása szerint.

2. cikk

Kijelölt kikötők

(1) A hering, a makréla és a fattyúmakréla kirakodása tilos a tagállamok vagy a Közösséggel az említett halak kirakodása tekintetében megállapodást kötő harmadik országok által kijelölt kikötőkön kívül.

(2) Valamennyi érintett tagállam megküldi a Bizottság számára azon kijelölt kikötőinek listáját, amelyekben a hering, makréla- vagy fattyúmakréla-fogások kirakodhatók. Közlik továbbá a Bizottsággal az említett kikötőkben alkalmazandó ellenőrzési és felügyeleti eljárásokat, ideértve az említett fajok egyenkénti mennyiségének minden egyes kirakodás során történő feljegyzésére és az erről való jelentéstételre vonatkozó feltételeket.

(3) A kikötők listáját illető és a (2) bekezdésben említett ellenőrzési és felügyeleti eljárásokat érintő változásokat minden érintett tagállam legalább 15 nappal hatálybalépésük előtt továbbítja a Bizottságnak.

(4) A Bizottság valamennyi érintett tagállamnak továbbítja a (2) és a (3) bekezdésben szereplő információt, valamint a harmadik országok által kijelölt kikötők listáját.

(5) A Bizottság és az érintett tagállam honlapján közzéteszi a kijelölt kikötők listáját és az azzal kapcsolatos változásokat.

II. FEJEZET

KIRAKODÁSOK A KÖZÖSSÉGBEN

3. cikk

A kikötőbe történő belépés

(1) A halászhajó parancsnoka vagy megbízottja a kirakodás tervezett helye szerinti tagállam illetékes hatóságait legalább négy órával az érintett kikötőbe való belépés előtt tájékoztatja a következőkről:

a) a kikötő, ahova belépni szándékozik, a hajó neve és lajstromszáma;

b) az említett kikötőbe való érkezés becsült időpontja;

c) a hajón lévő mennyiségek fajonként, élőtömeg-kilogrammban megadva;

d) a fogás helye szerinti övezet, az alábbi 10. cikk d) pontjában megállapítottak szerint.

(2) Valamely tagállam az (1) bekezdésben megállapítottnál rövidebb értesítési időszakról is rendelkezhet. Ilyen esetben a tagállam az említett rendelkezés hatálybalépését 15 nappal megelőzően tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság és az érintett tagállamok az említett információkat elhelyezik honlapjaikon.

4. cikk

Kirakodás

Az érintett tagállam illetékes hatóságai előírják, hogy a kirakodás nem kezdhető meg az engedély megadása előtt. Ha a kirakodást megszakítják, a kirakodás folytatásához engedélyt kell kérni.

5. cikk

Hajónapló

(1) A 2807/83/EGK rendelet IV. melléklete 4.2. pontjának rendelkezéseitől eltérve, a halászhajó parancsnoka a kikötőbe érkezést követően azonnal bemutatja a hajónapló megfelelő oldalát vagy oldalait a kirakodási kikötő illetékes hatóságának.

(2) A hajón lévő, a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említettek szerint a kirakodást megelőzően bejelentett mennyiségeknek meg kell egyezniük a hajónaplóba a kirakodás befejezését követően bejegyzett mennyiségekkel.

(3) A 2807/83/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseitől eltérve, a hajón tárolt hal kilogrammban kifejezett, a hajónaplóba bejegyzett becsült mennyiségének tekintetében a megengedett hibahatár 10 %.

6. cikk

A friss hal mérlegelése

(1) A friss halat vásárlók gondoskodnak arról, hogy valamennyi átvett mennyiség az illetékes hatóság által jóváhagyott rendszerben mérlegelésre kerüljön. A mérlegelést a hal válogatása, feldolgozása, hűtőtárolóban tartása, a kirakodási kikötőből történő elszállítása vagy viszonteladása előtt kell elvégezni. A kirakodási nyilatkozatok, eladási bizonylatok és átvételi nyilatkozatok elkészítésekor a mérés eredményeként kapott adatot kell használni.

(2) A tömeg meghatározásakor a víztartalom miatti levonás nem haladhatja meg a 2 %-ot.

7. cikk

A friss hal mérlegelése szállítás után

(1) A 6. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik, hogy a friss hal mérlegelésére a kirakodási kikötőből való elszállítást követően kerüljön sor, amennyiben a halat kirakodáskor nem mérlegelték, illetve ha a szállítás a tagállam területén a kirakodási kikötőtől legfeljebb 100 kilométer távolságra elhelyezkedő célállomásra történik.

(2) Friss hal szállítást követően történő, az (1) bekezdésben említettek szerinti mérlegelése kizárólag a következő esetekben engedélyezhető:

a) a szállítás céljára használt közúti tartálykocsit a kirakodás helyétől a mérlegelés helyéig ellenőr kíséri; vagy

b) a kirakodás helyén az illetékes hatóságok hozzájárulnak a hal elszállításához.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett hozzájárulás feltételei az alábbiak:

a) közvetlenül azt megelőzően, hogy a közúti tartálykocsi elhagyja a kirakodási kikötőt, a vásárló vagy megbízottja az illetékes hatóságoknak tett írásos nyilatkozatában megadja a hal faját, a kirakodó hajó nevét, a közúti tartálykocsi egyedi azonosítószámát, a célállomást, ahol a mérlegelésre sor kerül; a nyilatkozatnak tartalmaznia kell a dátumot és az időpontot, valamint a közúti tartálykocsi célállomásra érkezésének várható időpontját;

b) az a) pontban előírt nyilatkozat egy példányát a szállítás során a tartálykocsi vezetője magánál tartja, és a célállomáson átadja a hal átvevőjének.

8. cikk

Közhasználatú mérőeszközök friss halhoz

Közhasználatú mérőeszköz igénybevétele esetén a hal mérlegelését végző fél a vásárlónak mérlegelési jegyzőkönyvet bocsát rendelkezésére, amely tartalmazza a mérlegelés napját és időpontját, valamint a közúti tartálykocsi azonosítószámát. A mérlegelési jegyzőkönyvet csatolni kell az eladási bizonylathoz és az átvételi nyilatkozathoz.

9. cikk

Magánhasználatú mérőeszközök friss halhoz

(1) Magánhasználatú mérőeszközök alkalmazása esetén e cikk rendelkezései alkalmazandók.

(2) A mérőrendszert a hatáskörrel rendelkező hatóságok hagyják jóvá, kalibrálják és plombálják le.

(3) A hal mérlegelését végző fél minden egyes mérőrendszer tekintetében egybekötött, oldalszámozott naplót („mérlegelési napló") vezet, amely tartalmazza:

a) azon hajó nevét és lajstromszámát, amelyből a halat kirakodták;

b) a közúti tartálykocsik azonosítószámát, ha a halat a 7. cikkel összhangban mérlegelés előtt szállították el a kirakodási kikötőből. A közúti tartálykocsik minden egyes rakományát külön mérlegelik és külön veszik nyilvántartásba;

c) a hal faját;

d) az egyes kirakodott mennyiségek tömegét;

e) a mérlegelés megkezdésének és befejezésének napját és időpontját.

(4) Ha a mérlegelést szállítószalagos rendszerrel végzik, látható számlálót kell felszerelni, amely rögzíti a tömeg halmozott értékét. A számláló mérlegelés megkezdésekor leolvasható állását és a halmozott tömegértéket bevezetik a mérlegelési naplóba. A rendszer minden használatáról bejegyzés készül a mérlegelési naplóban.

10. cikk

A fagyasztott hal címkézése

A hajók számára csak egyértelműen olvasható címkével vagy pecséttel azonosított fagyasztott hal kirakodása engedélyezett. Az egyes, fagyasztott halat tartalmazó ládákra vagy tömbökre felhelyezett címke vagy pecsét a következőket tünteti fel:

a) a halat kifogó hajó neve vagy lajstromozási száma;

b) a hal faja;

c) az előállítás napja;

d) a fogás szerinti övezet; az övezet a közösségi jog értelmében fogási korlátozások alá tartozó alterületre és körzetre vagy alkörzetre utal.

11. cikk

A fagyasztott hal mérlegelése

(1) A fagyasztott hal vásárlói vagy tulajdonosai gondoskodnak arról, hogy a kirakodott mennyiség a hal feldolgozását, hűtőtárolóban tartását és a kirakodási kikötőből történő elszállítását vagy viszonteladását megelőzően kerüljön mérlegelésre. A ládákban kirakodott fagyasztott hal tömegének meghatározása úgy történik, hogy fajonként a ládák teljes számát meg kell szorozni a mellékletben megállapított módszertan szerint számított ládánkénti átlagos nettó tömeggel.

(2) A mérlegelést végző fél minden kirakodáskor bejegyzi:

a) azon hajó nevét és lajstromszámát, amelyből a halat kirakodták;

b) a kirakodott hal faját;

c) a melléklet 1. pontjának rendelkezéseivel összhangban fajonként a tétel méretét és a raklap mintáját;

d) a mintában szereplő minden egyes raklap tömegét és a raklapok átlagos tömegét;

e) a mintában szereplő egyes raklapokon található ládák számát;

f) a ládák táratömegét, amennyiben ez eltér a melléklet 4. pontjában megállapított táratömegtől;

g) egy üres raklap átlagos tömegét a melléklet 3. pontja b) alpontjának rendelkezéseivel összhangban;

h) fajonként a ládák átlagos tömegét.

(3) A kirakodási nyilatkozatok, eladási bizonylatok és átvételi nyilatkozatok elkészítésekor a mérés eredményeként kapott adatot kell használni.

12. cikk

A mérlegelési dokumentumok őrzése

A 9. cikk (3) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésében előírt mérlegelési naplót és bejegyzéseket, valamint a 7. cikk (3) bekezdésének b) pontjában előírt írásos nyilatkozatok példányait hat évig kell megőrizni.

13. cikk

Eladási bizonylatok és átvételi nyilatkozatok

A 2847/93/EGK rendelet 9. cikkének (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken túlmenően valamennyi kirakodott hal feldolgozója, átvevője vagy vásárlója az érintett tagállam illetékes hatóságainak kérésére, de mindenképpen a mérlegelést követő 48 órán belül benyújtja az eladási bizonylat vagy az átvételi nyilatkozat egy másolatát.

14. cikk

Az illetékes hatóság hozzáférése

Az illetékes hatóságoknak mindenkor teljes hozzáféréssel kell rendelkezniük a mérlegelési rendszerhez, a mérlegelési naplókhoz, az írásos nyilatkozatokhoz, valamint a hal feldolgozására és tárolására használt valamennyi létesítményhez.

15. cikk

Keresztellenőrzések

Az illetékes hatóságok hatósági keresztellenőrzéseket végeznek valamennyi kirakodás vonatkozásában, a következők összevetésével:

1. a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említettek szerint az előzetes kirakodási értesítésben faj szerint megjelölt mennyiségek, illetve a hajónaplóban rögzített mennyiségek;

2. a hajónaplóban rögzített fajonkénti mennyiségek, illetve a kirakodási nyilatkozatban rögzített mennyiségek;

3. a kirakodási nyilatkozatban rögzített fajonkénti mennyiségek, illetve az átvételi nyilatkozatban vagy az eladási bizonylatban rögzített mennyiségek;

4. a hajónaplóban rögzített fogási terület, illetve az érintett hajóra vonatkozó VMS-adatok.

16. cikk

Teljes körű ellenőrzés

(1) A tagállam illetékes hatóságai biztosítják, hogy a kirakodott hal mennyiségének legalább 15 %-a és a kirakodások legalább 10 %-a teljes körű ellenőrzésen essen át. Az említett ellenőrzésekre a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban kerül sor.

(2) A hajóról származó fogás mérlegelését fajonként nyomon követik. Azon hajók esetében, amelyekről a halak szivattyúzással kerülnek partra, a teljes kirakodást nyomon kell követni. Fagyasztott hal kirakodása esetében valamennyi ládát meg kell számolni, és a ládák átlagos nettó tömegének a mellékletben előírt kiszámítási módszerét figyelemmel kell kísérni.

(3) A 15. cikkben említetteken túlmenően az alábbi adatok tekintetében végeznek keresztellenőrzést:

a) a mérlegelési naplóban, illetve az átvételi nyilatkozatban vagy az eladási bizonylatban feljegyzett fajonkénti mennyiségek;

b) az illetékes hatóságokhoz a 7. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint beérkező írásos nyilatkozatok, illetve a hal átvevőjénél lévő, a 7. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti írásos nyilatkozatok;

c) a közúti tartálykocsiknak a 9. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a mérlegelési naplókban szereplő azonosítószáma, illetve a 7. cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírt írásos nyilatkozatokban szereplő számok.

(4) Ellenőrizni kell, hogy a kirakodás befejezését követően a hajóban nem maradt hal.

17. cikk

Az ellenőrzési tevékenységek dokumentálása

A 16. pontban előírt valamennyi ellenőrzési tevékenységet dokumentálni kell. Az említett dokumentációt hat évig meg kell őrizni.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2008. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 20-án.

a Bizottság részéről

Joe BORG

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A fagyasztott halat tartalmazó ládák vagy tömbök átlagos nettó tömegének kiszámítására vonatkozó módszertan

1. A ládánkénti átlagos tömeget fajonként az alábbi táblázatban szereplő mintavételi terv alkalmazásával kell meghatározni. A raklapminták kiválasztása véletlenszerűen történik.

Mintavételi terv

A tétel mérete (a ládák száma)	A minta mérete (a raklapok száma × 52 láda)
5 000 vagy kevesebb	3
5 001–10 000	4
10 001–15 000	5
15 001–20 000	6
20 001–30 000	7
30 001–50 000	8
Több mint 50 000	9

2. A mintában szereplő valamennyi, ládát tartalmazó raklapot meg kell mérni. A mintában szereplő valamennyi raklap teljes bruttó tömegét a mintában szereplő raklapok összes számával osztva kapjuk meg fajonként a raklapok átlagos bruttó tömegét.

3. A ládák nettó tömegének fajonként történő kiszámításához az alábbiakat kell levonni a 2. pontban említett átlagos bruttó raklaptömegből:

   a) ládánként a jég és a kartondoboz, a műanyag vagy más csomagolóanyag tömegének megfelelő átlagos táratömeg a raklapon található ládák számával megszorozva;

   b) kilenc, a kirakodás során használt üres raklap átlagos tömege.

   A raklapok ilyen módon, fajonként kiszámított nettó tömegét el kell osztani a raklapon található ládák számával.

4. A 3. pont a) alpontjában említett ládánkénti táratömeg 1,5 kg. A tagállamok ládánként eltérő táratömeget is használhatnak, amennyiben mintavételi módszertanukat és annak bármely módosítását jóváhagyásra megküldik a Bizottság részére.